

สถานการณ์ระดับสติปัญญาเด็กไทย

สมชาย จักรพันธุ์, พ.บ.*
 อภิชัย มงคล, พ.บ.*
 บัณฑิต ศรีไพศาล, พ.บ.*
 วิมลรัตน์ วันเพ็ญ, พ.บ.*
 ปราณี ชาญณรงค์, วท.ม.*

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับสติปัญญาเด็กไทยระดับประเทศ

วัสดุและวิธีการ สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิหลายชั้นตั้งแต่ระดับจังหวัด โรงเรียน ห้องเรียน และนักเรียน ได้ทั้งหมด 15 จังหวัด เช่น กรุงเทพมหานคร ชลบุรี นครราชสีมา เชียงใหม่ เพชรบูรณ์ ประจวบคีรีขันธ์ สงขลา กลุ่มตัวอย่างอายุ 3-11 ปี ที่อยู่ในระบบการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น และสังกัดกระทรวงมหาดไทย จำนวน 7,391 คน เป็นเด็กชาย 3,933 คน เด็กหญิง 3,458 คน เก็บข้อมูลระหว่างเดือนธันวาคม 2549 – เดือนกุมภาพันธ์ 2550 โดยนักจิตวิทยาคลินิก ด้วยแบบประเมินความสามารถทางเชาวน์ปัญญาเด็กอายุ 2-15 ปี พัฒนาโดยนักจิตวิทยาคลินิก กรมสุขภาพจิต

ผล การสำรวจครั้งนี้สามารถอ้างอิงกลับไปเป็นตัวแทนประชากรเด็กอายุ 3 -12 ปี ในระดับภาค ส่วนปัจจัย ด้านเพศ สังกัดการศึกษาไม่สามารถอ้างอิงเป็นตัวแทนประชากรได้ พบว่า คะแนนเฉลี่ยสติปัญญาเท่ากับ 103.1 (SD=16.9) ชั้นอนุบาลเท่ากับ 110.7 (SD=15.1) ชั้นประถมเท่ากับ 97.3 (SD=16.0) โดยเพศชายเท่ากับ 102.3 (SD=16.9) เพศหญิงเท่ากับ 103.9 (16.9) เมื่อเปรียบเทียบรายภาค กรุงเทพมหานครมีคะแนนเฉลี่ยสติปัญญาสูงสุด เมื่อเปรียบเทียบจากสังกัดการศึกษาพบว่าโรงเรียนสาธิตมีคะแนนเฉลี่ยสติปัญญาสูงสุด

สรุป เด็กอนุบาล 1-ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีอายุระหว่าง 3 - 12 ปี มีระดับสติปัญญาเฉลี่ย 103.1 โดยพบว่าเด็กอนุบาลมีระดับสติปัญญาที่สูงกว่าระดับประถมศึกษา อาจแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของเด็กไทยที่มีระดับสติปัญญาสูงขึ้น

คำสำคัญ : เด็ก สติปัญญา

* โครงการสำรวจสถานการณ์สติปัญญาเด็กไทย กรมสุขภาพจิต

The intelligence quotient of Thai children

*Somchai Chakrabhand, M.D.**

*Apichai Mongkol, M.D.**

*Bundit Sornpaisarn, M.D.**

*Wimonrat Wanpen, M.D.**

*Pranee Channarong, M.Sc.**

Abstract

Objective The objective of this study is to measure the intelligence quotient with sex, educational level, educational type and region factor of children in Thailand.

Materials and methods The representative sampling was divided into Four-stage systematic sampling with probability proportional to size. The sampling was conducted on a 7,391 students, (3,933 males and 3,458 females) between the ages of 3-11 years in 15 provinces such as Bangkok, Chonburi, Nakhon Ratchasima, Chiang Mai, Phetchaboon, and Songkla. All sampled students were in the public education system belonging to the Office of Primary Education Commission, Bangkok, the Office of Private Education Promotion Commission, the Department of Local Administration, and the Ministry of Interior. All subjects were interviewed by clinical psychologists during December 2005-February 2007. The test of the intelligent capability of children between the ages of 2-15 years developed by clinical psychologists of the Department of Mental Health was applied in this study.

Results Data were representative of 3 years to 12 years children in Thailand population but sex and educational type factors were not. The average intelligence quotient in Thai students is 103.1 (SD = 16.9); the elementary average was 110.7 (SD = 15.13), the primary school average was 97.3 (SD = 16.0), the male average was 102.3 (SD = 16.9) and the female average was 103.9 (SD = 16.9). Bangkok was the best average intelligence among region factor. Demonstrated school was the best average intelligence among school type factor.

Conclusion The study found that the average intelligence quotient in kindergarten 1 ± grade 6 students between the ages of 3 - 12 years was 103.1. The elementary average intelligence quotient was higher than the primary school average intelligence quotient get that may show trend higher.

Key words : children, intelligence quotient

* The national intelligence survey among Thai children project, Department of Mental Health

บทนำ

จากคำประกาศนโยบายและเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ “เมืองไทยแข็งแรง คนไทยแข็งแรง” วันที่ 20 พฤศจิกายน 2547 รัฐบาลจะพัฒนาให้เด็กไทยมีความฉลาดทางสติปัญญา (intelligence quotient: IQ) และความฉลาดทางอารมณ์ (emotional quotient) เพิ่มมากขึ้นในระดับที่ต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานสากล เนื่องจากมีข้อมูลพัฒนาการของเด็กไทยมีแนวโน้มลดลงต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย¹⁻³

ในปี พ.ศ. 2539-2540 กระทรวงสาธารณสุขได้สำรวจระดับเชาวน์ปัญญาของเด็กไทยอายุระหว่าง 6-12 ปี ใช้เครื่องมือแบบทดสอบสติปัญญาชนิดไม่ใช้ภาษาเพื่อใช้เป็นแบบคัดกรองระดับสติปัญญา (Test of Non-verbal Intelligence Second Edition TONI-2) พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับเชาวน์ปัญญา : โดยรวมเท่ากับ 91 และได้สำรวจอีกครั้งในปี พ.ศ. 2545 พบค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 88.5¹ แต่จากการทดสอบวัดความสามารถทางสติปัญญา Wechsler Intelligence Scale for Children III (WISC III) เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติเด็กไทยอายุ 6-16 ปี ในปี พ.ศ. 2545 พบว่า เด็กไทยมีคะแนนเฉลี่ยของระดับเชาวน์ปัญญา (full scale IQ) เท่ากับ 98.43 มีคะแนนเฉลี่ย ความสามารถด้านภาษา (verbal IQ) = 99.79 และคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการปฏิบัติ (performance IQ) = 100.52³

การสำรวจครั้งหลังสุดในโครงการวิจัย พัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทยปี พ.ศ. 2547 พบว่าวัยรุ่นอายุ 13-18 ปี จำนวน 3,150 คน ร้อยละ 26.6 มีระดับเชาวน์ปัญญาอยู่ในเกณฑ์ปกติ ร้อยละ 57.3 มีระดับเชาวน์ปัญญาอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์ปัญญาเด็กวัยรุ่นทั้งหมดเท่ากับ 86.7 (SD = 15)⁴ โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่าในระยะเวลา 10 ปี พัฒนาการ สติปัญญาเด็กไทยอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยแต่ค่อนข้างต่ำต่ำกว่าคะแนน 100 จุด

อย่างไรก็ตามการสำรวจมีการใช้เครื่องมือที่แตกต่างกันและมีข้อจำกัดในการแปลผล ดังนั้นการจะพัฒนาเด็กไทยให้มีระดับสติปัญญาที่สามารถแข่งขันกับสากล ควรทราบระดับสติปัญญาเด็กไทยด้วยเครื่องมือที่มีมาตรฐาน เพื่อกำหนดเป้าหมายและวิธีการกระตุ้น ส่งเสริมพัฒนาเด็กไทยให้มีศักยภาพในการแข่งขันได้ ตลอดจนเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของการส่งเสริมระดับสติปัญญาเด็กไทยได้ในอนาคต ดังนั้นกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข โดยสถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์ จึงได้นำเครื่องมือการประเมินเชาวน์ปัญญา คือ “แบบประเมินความสามารถทางเชาวน์ปัญญาเด็กอายุ 2-15 ปี” ที่สร้างและพัฒนาโดยนักจิตวิทยาคลินิกของประเทศไทย⁵ โดยได้รับความร่วมมือจากนักจิตวิทยาคลินิกทั่วประเทศ ผลการทดสอบถือเป็นมาตรฐานที่เชื่อถือได้ด้วยหลักวิชาชีพและจรรยาบรรณ

วัสดุและวิธีการ

ประชากร ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียน สังกัด กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงมหาดไทย กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น มหาวิทยาลัย และกรุงเทพมหานคร ในชั้นอนุบาล 1-ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีอายุ 3 - 11 ปี 11 เดือน 29 วัน

การสุ่มข้อมูลใช้แผนการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิหลายชั้น (stratified multi-stage cluster sampling) โดยชั้นภูมิ คือ สังกัด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น, สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, สาขาของมหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร) และภาค (กรุงเทพมหานคร., กลาง, เหนือ, ใต้, ตะวันออกเฉียงเหนือ) ในแต่ละชั้นภูมิทำการสุ่มแบบ cluster sampling 4 ครั้ง คือ สุ่มจังหวัด โรงเรียน ห้องเรียน และตัวนักเรียน การสุ่มจังหวัดเป็นแบบ cluster sampling with probability proportional to size และคณะผู้วิจัยเก็บข้อมูลเพิ่มประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์สำรองเผื่อข้อมูลผิดพลาดไม่ครบตามจำนวน ขนาดตัวอย่างที่เก็บข้อมูลจึงเป็น 8,436 คน (โดยเป็น อนุบาล 1-3 จำนวน 3,469 คน และประถม 1-6 จำนวน 4,967 คน) จากทั้งหมด 69 โรงเรียน ใน 15 จังหวัดทั่วประเทศ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร สุโขทัย เพชรบูรณ์ เชียงใหม่ หนองคาย สุรินทร์ ขอนแก่น นครราชสีมา ประจวบคีรีขันธ์ อุรุษยา นนทบุรี ชลบุรี ตรัง สงขลา พังงา

เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจ คือ “แบบประเมินความสามารถทางเชาวน์ปัญญาเด็กอายุ 2-15 ปี” ที่สร้าง และพัฒนาโดยนักจิตวิทยาคลินิกของประเทศไทย โดยสมทรง สุวรรณเลิศ และคณะ⁵ ทดสอบว่า มีความตรงร่วมสมัยในระดับดี เมื่อเทียบกับเครื่องมือวัดความสามารถทางสติปัญญา WISC และ Stanford Binet Form L-M⁶⁻⁸

หลังจากนั้นนำไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยการทดสอบตามมาตรฐานของเครื่องมือโดยนักจิตวิทยาคลินิกจำนวน 130 คน ระหว่างเดือนธันวาคม 2549 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2550 เฉพาะนักเรียนที่ผู้ปกครองยินยอมจำนวนทั้งสิ้น 8,436 คน

วิเคราะห์ข้อมูลด้วย สถิติเชิงพรรณนา เช่น จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ 95% confident interval ของค่าเฉลี่ย⁹

ผล

จากกลุ่มตัวอย่างที่สำรวจ ในกลุ่มตัวอย่างระดับอนุบาล 1-3 และระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทดสอบสัดส่วนประชากรแยกตามรายภาคพบว่าไม่แตกต่างกับสัดส่วนประชากรในทุกภาค จึงสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มขนาดตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้สามารถเป็นตัวแทนประชากรแยกตามรายภาคได้ ดังตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 ค่าสัดส่วนประชากร สัดส่วนตัวอย่าง ขนาดตัวอย่าง จำแนกตามภาคของระดับอนุบาล 1-3

ภาค	สัดส่วน ประชากร p	สัดส่วน ตัวอย่าง p^{\wedge}	ขนาด ตัวอย่าง n	ความต่างของสัดส่วนตัวอย่าง กับสัดส่วนของประชากร $p^{\wedge}-p$
เหนือ	0.143	0.1570	502	0.014
ใต้	0.162	0.1480	473	-0.014
กลาง	0.269	0.2490	797	-0.020
ตะวันออกเฉียงเหนือ	0.331	0.3510	1,121	0.020
กรุงเทพมหานคร	0.095	0.0950	305	0.000

ตารางที่ 2 ค่าสัดส่วนประชากร สัดส่วนตัวอย่าง ขนาดตัวอย่าง จำแนกตามภาคของระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6

ภาค	สัดส่วน ประชากร p	สัดส่วน ตัวอย่าง p^{\wedge}	ขนาด ตัวอย่าง n	ความต่างของสัดส่วนตัวอย่าง กับสัดส่วนของประชากร $p^{\wedge}-p$
เหนือ	0.153	0.156	655	0.003
ใต้	0.156	0.136	572	-0.020
กลาง	0.262	0.284	1,189	0.022
ตะวันออกเฉียงเหนือ	0.339	0.318	1,332	-0.021
กรุงเทพมหานคร	0.090	0.106	445	0.016

ผลการสำรวจคะแนนสติปัญญาพบว่า เพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 97.2 เพศหญิงเท่ากับ 112.0 ส่วนในระดับประถม เพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 109.4 เพศหญิงเท่ากับ 97.4 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยคะแนนสติปัญญาจำแนกตามระดับการศึกษาและเพศ

ระดับชั้น	เพศ	n	ค่าเฉลี่ย	SD	95% CI ของค่าเฉลี่ย
อนุบาล 1-3	ชาย	1,642	109.4	15.3	108.6 - 110.1
	หญิง	1,556	112.0	14.9	111.2 - 112.7
	รวม	3,198	110.7	15.1	110.1 - 111.1
ประถม 1-6	ชาย	2,291	97.2	16.3	96.5 - 97.8
	หญิง	1,902	97.4	15.7	96.7 - 98.1
	รวม	4,193	97.3	16.0	96.8 - 97.9

ผลการสำรวจคะแนนสติปัญญาเมื่อพิจารณาเป็นรายภาค พบว่า กรุงเทพมหานครมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ต่ำสุดเป็นภาคใต้ แต่เมื่อพิจารณาแยกระดับชั้นเรียน พบว่าชั้นอนุบาลภาคเหนือมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และ ต่ำสุดเป็นภาคใต้ ส่วนในระดับชั้นประถม พบว่ากรุงเทพมหานคร

มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ต่ำสุดเป็นภาคใต้ ดังตารางที่ 4

พบว่าค่าเฉลี่ยของสติปัญญาในระดับอนุบาล 1-3 และระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดสาริตสูงสุด รองลงมาคือสังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ IQ ของตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษาและภาค

ระดับชั้น	ภาค	n	ค่าเฉลี่ย	SD	95% CI ของค่าเฉลี่ย
อนุบาล 1-3	กทม.	305	112.0	16.4	110.1 - 113.9
	กลาง	797	110.7	15.6	109.0 - 111.8
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	1,121	110.0	14.7	109.2 - 110.9
	เหนือ	502	113.6	14.5	112.3 - 114.9
	ใต้	473	107.7	14.3	106.4 - 109.0
	รวม		3,198	110.6	15.1
ประถม 1-6	กทม.	445	105.9	17.9	104.3 - 107.6
	กลาง	1,189	95.8	15.9	94.9 - 96.7
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	1,332	98.9	15.2	98.1 - 99.7
	เหนือ	655	96.1	14.9	94.9 - 97.2
	ใต้	572	91.1	14.0	89.9 - 92.2
	รวม		4,193	97.31	16.01
รวม	กทม.	750	108.4	17.6	107.2 - 109.7
	กลาง	1,986	101.8	17.4	101.0 - 102.6
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	2,353	104.0	16.0	103.4 - 104.7
	เหนือ	1,907	103.7	17.1	102.7 - 104.7
	ใต้	1,045	98.6	16.4	97.6 - 99.7
	รวม		7,391	103.1	16.9

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ IQ ของตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นและสังกัดการศึกษา

ระดับชั้น	สังกัดการศึกษา	n	ค่าเฉลี่ย	SD	95% CI ของค่าเฉลี่ย
อนุบาล 1-3	- สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	1,951	109.9	14.4	109.2 - 110.4
	- กรมการปกครองส่วน ท้องถิ่น	180	106.9	14.2	104.9 - 109.0
	- สำนักงานคณะกรรมการ การส่งเสริมการศึกษาเอกชน	934	113.6	16.6	112.5 - 114.7
	- สาขิต	28	115.5	12.7	110.6 - 120.4
	- กรุงเทพมหานคร	105	104.2	9.9	102.2 - 106.1
	รวม		3,198	110.7	15.1
ประถม 1-6	- สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	2,699	95.6	15.7	94.9 - 96.1
	- กรมการปกครองส่วน ท้องถิ่น	304	94.9	13.4	93.4 - 96.4
	- สำนักงานคณะกรรมการ การส่งเสริมการศึกษาเอกชน	946	101.1	15.7	100.1 - 102.1
	- สาขิต	80	119.4	15.8	115.9 - 123.0
	- กรุงเทพมหานคร	164	97.8	15.1	95.5 - 100.2
	รวม		4,193	97.3	16.0
รวม	- สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	4,650	101.5	16.7	101.0 - 102.0
	- กรมการปกครองส่วน ท้องถิ่น	484	99.4	14.8	98.0 - 100.7
	- สำนักงานคณะกรรมการ การส่งเสริมการศึกษาเอกชน	1,880	107.3	17.3	106.5 - 108.1
	- สาขิต	108	118.4	15.1	115.5 - 121.3
	- กรุงเทพมหานคร	269	100.3	13.6	98.7 - 102.0
	รวม		7,931	103.0	16.9

วิจารณ์

ผลการสำรวจสถานการณ์ระดับสติปัญญาเด็กไทยครั้งนี้ สามารถอ้างอิงกลับไปเป็นตัวแทนประชากรเด็กอายุ 3 -11 ปี 11 เดือน 29 วัน ที่เรียนอยู่ในระบบการศึกษาชั้นอนุบาล 1-ประถมศึกษาปีที่ 6 ในระดับประเทศ และระดับภาคได้ เนื่องจากสัดส่วนของตัวอย่างไม่แตกต่างกับสัดส่วนของประชากร^๑ ส่วนเพศและสังกัดการศึกษาไม่สามารถอ้างอิงเป็นตัวแทนประชากรได้

จากการศึกษาที่พบว่า เด็กอนุบาลมีแนวโน้มระดับสติปัญญาที่สูงกว่าระดับประถมศึกษา แต่ไม่ได้มีความหมายว่าเด็กจะมีระดับสติปัญญาต่ำลงเมื่อโตขึ้น เนื่องจากประชากรเป็นคนละกลุ่ม และบางครอบครัวไม่ได้ส่งเด็กให้เข้าเรียนชั้นอนุบาล ซึ่งอาจมีปัจจัยทางโอกาสเศรษฐกิจสถานะ จึงเริ่มต้นเรียนที่ระดับชั้นประถมศึกษาทำให้เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อาจยังไม่ได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ

นักเรียนต่างสังกัดการศึกษา พบว่ามีแนวโน้มของความแตกต่างกันระหว่างระดับสติปัญญาชั้นอนุบาลและประถมศึกษาโดยพบว่า สาขิตมีระดับสติปัญญาในระดับประถมสูงกว่าอนุบาล 4.0 จุด รองลงมาคือ กรุงเทพมหานครที่มีระดับสติปัญญาในระดับประถมต่ำกว่าอนุบาล 6.3 จุด นักเรียนในสังกัดอื่นๆ มีระดับสติปัญญาในระดับประถมต่ำกว่าอนุบาลมากกว่า 10 จุด อาจเนื่องจากพื้นฐานของเด็กที่มีความพร้อม มีโอกาสแตกต่างกัน ไม่ได้เป็นข้อบ่งว่าเด็กสังกัด

สาขิต และกรุงเทพมหานคร มีระดับสติปัญญาที่สูงกว่าสังกัดอื่นๆ

นักเรียนในกรุงเทพมหานคร พบว่ามีระดับสติปัญญาที่สูง เมื่อเปรียบเทียบกับภาคอื่นๆ อาจเป็นเพราะมีโอกาส และมีความพร้อมในการพัฒนาศักยภาพของเด็กได้มากกว่า และยังมีค่านิยมส่งเด็กที่เรียนเก่งเข้ามาศึกษาในกรุงเทพ-มหานคร จึงอาจมีผลกระทบต่อภาพรวมมีระดับสติปัญญาที่สูงได้

จากการศึกษาที่พบว่าเด็กที่มีระดับสติปัญญาสูงกว่า 120 เป็นจำนวนมากนี้ อาจเป็นข้อจำกัดของเครื่องมือ “แบบประเมินความสามารถทางเชาวน์ปัญญาเด็กอายุ 2-15 ปี” ซึ่งพบว่ามีข้อผิดพลาดของคำถามง่าย แต่มีข้อดีที่ไม่มีปัญหาเรื่องภาษา และวัฒนธรรมสามารถแยกแยะระดับสติปัญญาสูงกับต่ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุป

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่าเด็กอนุบาล 1-ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีอายุระหว่าง 3-11 ปี มีระดับสติปัญญาเฉลี่ย 103.1 โดยพบว่าเด็กอนุบาลมีระดับสติปัญญาที่สูงกว่าระดับประถมศึกษา อาจแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของเด็กไทยที่มีระดับสติปัญญาสูงขึ้น โดยค่านี้ไม่สามารถเปรียบเทียบได้กับการศึกษาที่ผ่านมา เนื่องจากใช้กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ ระเบียบวิจัยที่ต่าง

ข้อเสนอแนะ

สำหรับการศึกษาค้างต่อไป ควรมีการศึกษาต่อเนื่องในประชากรกลุ่มเดิมเพื่อติดตามแนวโน้มของระดับสติปัญญา และควรพัฒนาเครื่องมือวัดให้ได้มาตรฐานดียิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ได้รับทุนสนับสนุนจากกรมสุขภาพจิต ขอขอบคุณนักวิจัยภาคสนามทุกท่าน

เอกสารอ้างอิง

1. ลัดดา เหมาะสุวรรณ, ศิริกุล อิศรานุรักษ์, นิชรา เรื่องดารากานนท์, สุธรรม นันทมงคลชัย, ภัทรา ส่งา, กัลยา นิตเรืองจรัส และคณะ. เด็กไทยวันนี้เป็นอยู่อย่างไร : หนังสือชุดโครงการวิจัยพัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทย เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: ลิขมบราเดอร์การพิมพ์; 2547.
2. ศิริกุล อิศรานุรักษ์. รายงานการวิจัยโครงการพัฒนาระดับสติปัญญาเด็กวัยต่างๆ ของประเทศ. กรุงเทพมหานคร; 2546.
3. ปราณี ชาญณรงค์, จริยา วัฒนโสภณ, ชนิสา เวชวิรุฬห์, อุษา ชูชาติ, นคร ศรีสุโข, จุฬาลักษณ์ รุ่งวิริยะพงษ์ และคณะ. การพัฒนาแบบทดสอบความสามารถทางสติปัญญา WISC-III ฉบับภาษาไทย. นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต; 2547.
4. นิชรา เรื่องดารากานนท์. พัฒนาการและเชาวน์ปัญญาของเด็กไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย; 2547.
5. กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. คู่มือประเมินความสามารถทางเชาวน์ปัญญาเด็กอายุ 2-15 ปี ฉบับปรับปรุงแก้ไข ครั้งที่ 3. นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต; 2546.
6. สมทรง สุวรรณเลิศ, กัญญา ชัยมันตา, วิภา อินทริยงค์, ณรงค์ศักดิ์ ทะละภักดิ์, ดวงมาลย์ เริกสำราญ, จริยา วัฒนโสภณ. วารสารจิตวิทยาคลินิก 2524;12:7-22.
7. กาญจนา วณิชรมณีย์, วิภา อินทริยงค์, วไลพร ชัยสงคราม. วิจัยหามาตรฐานคู่มือประเมินเชาวน์ปัญญาเด็กอายุ 2-5 ปี. นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต; 2533.
8. อรพรรณ เมฆสุภะ. การศึกษาระดับความสามารถทางเชาวน์ปัญญาของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนกรุงเทพมหานคร วารสารวชิรพยาบาล 2536;24:65-70.
9. สุชีรา ภัทรายุตวรรตน์. สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร. เมติ-คัล มีเดีย; 2541.